

יואב גלבר שלח מכתב עתיר השמצות אישיות אשר כלפיהן אתייחס בהמשך, אם כי השכל הישר מציע לא להיגרר ללשונו המשתלחת, אבל הרגש אינו מאפשר התעלמות מהטלת רפש כלפי עמית אקדמי.

הנה כמה תגובות לליקויים כביכול שהעבודה של כ"ץ לוקה בהם

1. יואב גלבר ממציא יש מאין כלל אלמנטרי בעדויות שבעל פה. אני בספק אם גלבר קרא אי פעם ולו מחקר אחר כללי על היסטוריה שבעל פה. אין כללים מן הסוג שגלבר מביא; הכללים שהוא מביא הם מעולם החקירה המשטרית והצבאית שכנראה גלבר מתמצא בהם היטב. היסטוריה בעל פה נולדה סביב שני כתבי עת "סדנה היסטורית" ו"עבר והווה". מטרתה הייתה מורפולוגית לחשוף רבדים של היסטוריה שאינה היסטוריה של אליטות כדי לצייר תמונה מלאה יותר של ההווה האנושית. "העד" אצל גלבר הוא דמות הלקוחה מחדרי חקירות של השב"כ או של היחידה המרכזית במשטרה, הוא אינו אדם עם השקפת עולם, עם זווית, שהופכת לטקסט בעל חשיבות דומה ל"מסמך" שגלבר כה מקדש. על כן אין היא רכילות. לו עדויות של היסטוריה בעל פה היו "רכילות" היה קשה לשחזר את שואת יהודי אירופה. חשוב יהיה לפרסם בעולם כי היסטוריון ישראלי מתייחס לעדויות של פלסטינים כ"רכילות". בכל מרכז ללימודי היסטוריה בעולם, ההאשמה הזו של גלבר הייתה מתקבלת בגיחוך. אבל אל דאגה, מאחר והוא משתייך ללימודי ארץ ישראל הוא לעולם לא יידע כי זו היא התגובה המקובלת. החוג שאליו הוא משתייך אינו בודק את עמיתו על פי הישגיהם בחוץ לארץ, בניגוד לנו בני תמותה רגילים המחויבים לפרסם באנגלית ובכתבי עת אוניברסליים, אלא מסתפק בפרסומים בשפה העברית בכתבי עת הערוכים על ידי חברים של גלבר מן הצבא הישראלי או שותפים לדרכו האידיאולוגית.
2. צודק גלבר בהבחנה בין עדות שמיעה לעדות ראייה. כץ לזכותו היה מודע היטב להבדל בין השניים, ועל כך תוכיח דרך תשאולו את אבו פהמי ועדים אחרים. לא מקרה הוא שגלבר משאיר סעיף זה תלוי באוויר ללא כל הוכחה.
3. "הפרוטוקול" שגלבר מתייחס אליו בחוסר יושר הוא סיכום של שישה מראי מקומות! כמי שעזר למר גלבר לעבור על ספרו האחרון, בטוחני שגם הוא יודע שלמרות הכול גם בעבודתו יש יותר משישה אי דיוקים.
4. אכן מר כץ לא עבר הכשרה בתור חוקר משטרתי או צבאי ועל כן הוא מניח לעדים שלו לדבר כאוות נפשם ורק שואל כאשר תשובתם אינה נהירה. מן הסתם, לו היה חוקר שבויים היה צריך לפטר אותו.
5. פפה לא הפיץ את העדויות להגן על כץ. פפה הפיץ את העדויות כדי להגן על המחקר האקדמי מפני תמליל מוטה של עורך דין, השמצות חסרות ביסוס של אקדמאים כמו גלבר ובשל אוניברסיטה שלא עשתה מאומה. עד

כמה גלבר אחוז תזזית ניתן לראות בדרך שבה הוא מתקן בתמליל את המילה ורבורג לורדינגר. בניגוד לגלבר אני לא מכניס לדברי העדים תיקונים, גם כאשר אחד מהם משבח שם או כאשר הוא זכור שהיו טלביזיות בתקופה שלא היו טלביזיות. שמשון ממראח אומר גלבר, כהוכחה לחוסר ידיעתי מן הסתם הוא לא מראח אלא שמשון משבץ. כמה חבל שמהרת לקרוא, יואב, "מראח" הוא שם מקום, גבעת עדה, לא שם של איש. "ועוד" כותב גלבר. לא אין עוד. זה כל מה שיש לך, זה פתטי ושגוי.

6. הסתירה בין עדות דנין לבו-גוריון. גלבר במיטבו. אם קוראים נאמנים יש לכם עדות של דנין מול עדות של בן-גוריון, אתם יודעים למי להאמין, הלא כן? כן נכשל כי האמין לדנין ישר לכיתת היורים.

7. לא יעלה על הדעת שתלמיד מ.א. באוניברסיטת חיפה ישכח לציין ברשימת המקורות, מקור אחד שהשתמש בו. וואאאוואוואו. איזו אוניברסיטה מדהימה. ומדוע העלים אותו כן, כי הוא לא תומך בגרסתו. אז מדוע העבודה שזורה בכל כך הרבה מקורות שאינם מבססים את עבודתו. לגלבר הפתרונים.

8. הנה פרשנות של כן לטקסט אינה דבר לגיטימי היא מניפולציה. על פי העיקרון הזה אין עבודה של גלבר שאינה בחזקת מניפולציה. מה זה צריך להיות, יואב, נפלת על הראש? אין גבול?

9. ללא כל סימוכין מבטיח גלבר לקוראיו כי יפות הערותיו לכל העבודה כולה. זו היא חרפה שיושב בקרבנו איש אקדמיה, עיוור לכל כלל בסיסי של הגינות ויושר.

10. ההשמצה כנגד המנחה והחוג היא נבזית עוד יותר ואני מציע לחוג ולמנחה לתבוע את גלבר בוועדת האתיקה. זו אינה פעם ראשונה שגלבר נוקט בלשון זו. בכנס בכותרת "הציונות בין חזון לרוויזה" הטיח בי גלבר שעמדותיי דומות לעמדה של בוגד בשדה הקרב. גם התנצלותו, בעקבות התערבות של יוסי בן ארצי, הייתה מתחמקת. קנה המידה העיקרי של גלבר הוא הפטריטיזם. הוא מסתיר אותו בעזרת מילים יפות כמתודולוגיה וכוסר שיפוט. ביום שבו גלבר יישפט על ידי היסטוריונים בחו"ל הוא היום שבו הוא יוכל להטיף למאן דהו על שאלות עקרוניות בכתיבה היסטורית.

11. תפקיד החוג להיסטוריה של המזרח התיכון. אכן תמוה מדוע כן לא בחר לכתוב את העבודה בחוג ללימודי ארץ ישראל. מדוע לא בחר כן, שביקש להביא גם את הזווית הפלסטינית של אירועי 1948 בחוג שבו כמעט כל מוריו אינם דוברי ערבית, מציגים את ההיסטוריה של הארץ משל היו מקבלי משכורת של הסוכנות היהודית ולא הפיקו ולו מחקר אחד ביקורתי, לעומת עשרות מחקרים מטעם, על מלחמת 1948. באמת תדי אין לא בחרת בחוג הזה?

12. בעולמו של החוג הזה מומחים הם עניין של מומחיות לשנה או אירוע לא לדיסציפלינות היסטוריות. קיים פירו הוא היסטוריון חברתי, כן ערך מחקר על היסטוריה שכזו.

13. כאשר הגיש כץ את הצעת המחקר שלו לא ידע שיספרו לו עדיו על מקרה רגיש. אם ברגישות עסקינן מדוע עשרות המחקרים שגלבר ודומיו כותבים והמכחישים באופן שיטתי את הנכבה לא נבדקים ברגישות?

14. הכותב מאשים במפורש? היכן? בני בית הלחמי כבר העיר בעינינו כי לא כך הדברים.

15. ומי הם המומחים אתה גלבר, בן-ארצי? או כל אחד מכס שמייצג עמדה ציונית אידיאולוגית שמראש פוסלת אפשרויות לפשעי מלחמה יהודים ב-1948?

הדרישה של גלבר מעידה על כך שגם הוא מתייעץ קבוע עם העורך הדין והוא נטול כל מחשבה עצמית לגבי הצעדים העתידיים. יפה, הבה נביא את אביגדור פלדמן והוא יתמודד עם העורך הדין של הצד השני והמנצח יחליט מה לעשות עם העבודה של כץ. הדרישה של גלבר היא חוצפה שאין כמותה ואני מקווה שהחוג להיסטוריה של המזרח התיכון ינקוט צעדים חריפים כנגד גלבר בנושא זה.

פרשת פפה: גם גלבר כנראה הצליח לפרוץ לפורט נוקס ולחשוף את ההקדשה בעבודתו של כץ לאילן פפה. מבצע העולה על כל מה שנעשה בוותרגייט. אני כבר שנים רבות על כך לשכנע את גלבר ודומיו כי אין מחקר היסטורי אובייקטיבי. יש וויכוח על ההיסטוריה של 1948, עד עכשיו באוניברסיטת חיפה הוא נעשה על ידי גלבר, איש צומת והימין הקיצוני. החדשות הטובות שהנושא כעת הופקע מידיו.

לו הייתה הקהילה האקדמית בחיפה עובדת לפי הקריטריונים שהוצעו בעקבות פרשת כץ ועדת מ.א. טיפוסית הייתה כוללת עורך דין, רבי ומנהיג ציוני. גם כך ירד קרנה של האקדמיה הישראלית העוסקת בהוויה הישראלית בגלל כניעתה המוחלטת לנרטיב הציוני, הבה נשמור על הקיים.